

Kaçırma Gözlerini

— keskin2011 · 18 Aralık 2018

Gözlerimde uykunun zerresi yok
Kapanmıyor kirpiklerim
Birazdan sabah ezanı okunacak
Dolacak camiler
Sokaklarda koşuşturmaca başladı şimdiden.

Sessiz adımlarla
Başını öne eğip yanımdan geçeceksin
Elinde taşımakta zorluk çektiğin valizin
Bir daha karşılaşmayacağız diye
Gülüyor yüzün.

Terminalde yüzünü son kez göreceğim miyim
O bakmaya kıyamadığım gözlerini
Yine kaçırarak mısın?
Elveda demeye olacak mı yüzün.

Kim bilir?
Bir köşede gizlice ağlayacaksın belkide
Hıçkırığın yankılanacak her yerde
Ey sevgili
Sen benim beyaz gülüm
Değil miydin?
Seni bu kadar çabuk mu kaybedecektim.

Biliyorum gittiğin yerden dönmeyecek
Bir haber bile vermeyeceksin
Çok özleyeceğim seni
Bu şehirde kapısını çalacağım
Güveneceğim kimsem kalmadı
Omuzuna başımı koyup ağlayacağım
Gözyaşlarımı silecek biri yok artık.

Senden bana kalan tek şey
Yazdıklarını okumakta zorlandığım

Bir kaç mektup
Ve sararmış bir resim
Hayat ışığıııı söndürdün bir nefeste
Yaşadığım acıları toprağa gömüyorum.

İnsan çok sevince
Büyük olurmuş dertleri
Yok denecek kadar az olan umutlarımı
Kör kurşuna kurban gitmesin diye
Kendi ellerimle
İdam ediyorum darağacında şimdi
Kapı aralığından ışık sızmayacak artık
Zor da olsa
Karanlığa alıştırıyorum kendimi ...

Refik
18 . 12 . 2018
İstanbul